

Η δράση των Αναρχικών στο Πολυτεχνείο 1973

www.provo.gr/i-drasi-ton-anarxiko-sto-pollitexneio-1973/

dimi

November 16, 2016

Πολυτεχνείο 1973: Κείμενο του Χρήστου Κωνσταντινίδη, στο Πεζοδρόμιο 7, εκδόσεις Διεθνή Βιβλιοθήκη

Μέσα στα πλαίσια μιᾶς σημείωσης θά προσπαθήσουμε νά σκιαγραφήσουμε συνοπτικά τή δράση τῶν "ἀναρχικῶν". Ἡ ὁμάδα αὐτή, χωρὶς νά ἀποτελεῖ τυπική ὀργάνωση, λειτούργησε ὀργανωμένα στά γεγονότα τοῦ Νοέμβρη, ὅπως ἐπίσης καί σέ μία σειρά ἄλλων δραστηριοτήτων. Στούς κόλπους τῆς περιλαμβανόταν καί ὁ σύντροφος πού γράφει αὐτές τίς γραμμές. Θά περιοριστοῦμε στήν ἐπέμβαση τῆς, χωρὶς αὐτό νά σημαίνει ὅτι ἄλλοι "ἀναρχικοὶ" δέν λειτούργησαν μεμονωμένα μέσα καί ἔξω ἀπό τό Πολυτεχνεῖο.

Ἡ δὴ τήν Τετάρτη τό ἀπόγευμα ἡ ὁμάδα αὐτή τῶν συντρόφων χρησιμοποιοῦντας σπρέϋ καί ξεκολλόντας ἀπό τά τρόλλεϋ πού κερνοῦσαν ἀπό τήν Πατησίων τά διαφημιστικά, ἔγραψαν (ὅπως ἐπίσης καί στό ἐσωτερικό τοῦ Πολυτεχνεῖου) ἀρκετές δεκάδες συνθήματα.

Ἡ προβολή τῶν συνθημάτων ἀπό τά κρατικά μέσα ἐνημέρωσης (τηλεόραση) μέ σκοπό νά ἐπισεύσουν τόν ἐφιάλτη τῆς κοινωνικῆς ἀνατροπῆς ὀδήγησε σέ ἀ ν τ ῖ θ ε τ α ἀπό τά προσμενόμενα ἀποτελέσματα, στό μέτρο πού αὐτά σ υ ν τ ἔ λ ε σ α ν σέ μιὰ ριζοσπαστικοποίηση καί σέ μιὰ ἀπαρχή ξεπεράσματος τῆς ψευδοῦς ἀντίθεσης Δημοκρατίας - Δικτατορίας. Ἀναφέρουμε ὀρισμένα ἀπό τά συνθήματα: "Κοινωνική Ἐπανάσταση", "Κράτος = καταστολή", "Κάτω τό Κεφάλαιο", "Κάτω τό Κράτος", "Κάτω ὁ Στρατός", "Μᾶς 1968", "Γενική Ἐξέγερση", "Κάτω ἡ μισθωτή ἐργασία", "Τό προλεταριάτο εἶναι νεκροθάφτης τῆς μισθωτῆς ἐργασίας", "Τό προλεταριάτο στό δρόμο", "Ἐργατικά Συμβούλια", "Οἱ ἐργάτες δέν ἔχουν πατρίδα", "Οἱ πατριῶτες εἶναι μαλάκες", "Κάτω ἡ Ἐξουσία".

Ἡ πανικόβλητη ἀπόκριση τῶν λακέδων τοῦ Κράτους καί τοῦ Κεφαλαίου στήν ἀγέρωχη ἐπιβεβαίωση τῶν στόχων τῆς Κοινωνικῆς Ἐπανάστασης, ἀποκρυσταλλώθηκε γιά πρώτη φορά στήν παράνομη "Πανοσκουδαστική" (Νῦ 8-Γενάρης-Φλεβάρης 1974).

"Καταγγέλλουμε τή προσχεδιασμένη εἰσβολή στό χῶρο τοῦ Πολυτεχνεῖου τή Τετάρτη, 14 τοῦ Νοέμβρη, 350 κερύκου ὀργανωμένων πραχτόρων τῆς ΚΥΠ, σύμφωνα μέ τό προβοκατορικό σχέδιο τῶν Ρουφογάλη-Καραγιαννοπούλου, μέ βάση τίς ἐντολές τοῦ παραμερισμένου τώρα τῆως πρωτοδικτάτορα Παπαδόπουλου καί τῆς ἀμερικανικῆς CIA, μέ σκοπό νά προβάλλουν μέ κάθε μέσο τραμπουκισμοῦ καί προβοκάτσιας γελοῖα καί ἀναρχικά συνθήματα καί συνθήματα πού δέν ἐκφράζανε τή στιγμή καί τίς συγκεκριμένες δυνάμεις. Γιά νά μπορέσουν ἔτσι ν' ἀπομονώσουν τό κίνημα μας καί τήν ἐκδήλωσή μας τοῦ Πολυτεχνεῖου ἀπό τό σύνολο τοῦ λαοῦ καί τῆς νεολαίας. Γιά νά μπορέσουν παραπέρα, κατασκευάζοντας (καί μέ τή βοήθεια τῶν χουντικῶν μέσων ἐνημέρωσης) τήν εἰκόνα μιᾶς μεμονομένης ἐξτρεμιστικῆς ἐπαναστατικοαναρχικῆς ἐξέγερσης πού δέν ἔχει τή συμπαράσταση τοῦ λαοῦ, νά ξαναχρησιμοποιήσουν τό χιλιοτριμμένο πρόσχημα τοῦ 'ἐπακειλούμενου κοινωνικοῦ καθεστώτος'".

Καί γιά νά τό ἐμφανίσουν ὅτι: "δέν ἦταν παρά οἱ ἔξαλλες μηδενιστικῆς ἐνέργειες ἀμετανόητων ἀναρχικῶν στασιαστῶν καταστροφῶν".

Παρακάτω μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι: "τά συνθήματά μας: Ψωμί-Παιδεία-Ἐλευθερία, 20% γιά τή Παιδεία, Κάτω ἡ χούντα, Ἐξω οἱ ἀμερικάνοι, Ἐργάτες Ἀγρότες Φοιτητές, Ὅλοι Ἐνωμένοι, Λαϊκή κυριαρχία, Ἐθνική Ἀνεξαρτησία ἔπνιξαν τίς ψευτοεπαναστατικῆς κραυγές τῆς ΚΥΠ καί τῶν χαφιέδων τῆς πού αὐφνιδιαστικά εἶχαν προβάλλει μέ πανώ καί μέ τήν τραμπουκική κατάληψη δύο μεγαφῶνων, συνθήματα ὅπως: Κάτω τό Κράτος, Κάτω ἡ Ἐξουσία Μᾶς τοῦ '68, καί εἶχαν πρωτοστατήσῃ σέ κάποιες ἀνεδαφικῆς ἐκκλήσεις γιά ἄμεση λαϊκή ἐπανάσταση καί ἄμεση γενική ἀπεργία".

Ἡ ἐξοικεῖωση μέ τή λέξη "χαφιές" τῶν συντακτῶν τοῦ παραπάνω κειμένου δέν εἶναι καθόλου τυχαία. Πηγάζει ἀπό τή φύση τοῦ ἐπαγγέλματός τους. Ἡ δὴ σήμερα εἶναι ἔμμεστοι χαφιέδες τῆς μπρεζνιεφικῆς γραφειοκρατίας καί αὐριο, ἐπίδοξοι αὐθεντικοῦ χαφιέδες τῆς "σοσιαλιστικῆς" Ἀσφάλειας κάποιος ἑλληνικῆς "λαϊκῆς Δημοκρατίας". Ἀλλά γιά νά μήν τοὺς ἀδικήσουμε θά πρέπει νά ποῦμε ὅτι θά εἶναι χαφιέδες καί Ἀσφαλίτες ἀλλιώτικου ἀπ' τοὺς ἄλλους. Πράγματι, πάνω ἀπό τά ἀνακριτικά τους γραφεῖα, μέσα στίς φυλακές καί τά ψυχιατρεῖα τους μέσα στά στρατόπεδα συγκέντρωσης καί μέσα στά ἐργοστασιακά τους κότερα... πάνω στά πιλόκια καί τά γαλόνια τους θά ὑπάρχουν σφυροδρέπανα,

καί ὄχι "ἀντιδραστικά" ἐμβλήματα.

Ἡ λάσπη ὅσο πρόστυχη κι ἂν εἶναι δέν μᾶς σοκάρει. Εἶναι ἡ προσφιλέης μέθοδος ὄλων τῶν λακέδων τοῦ κεφαλαίου καί τοῦ κράτους. Δέν θά πρέπει λοιπόν, ὅλα τά παραπάνω νά ἐκληφθοῦν σάν διαμαρτυρία ἐναντίον τῶν λασπολόγων. Ἡ λογική τῆς Διαμαρτυρίας ἐντάσσεται μέσα στή λογική τοῦ Μαρτυρολογίου-λογική προσφιλέης στήν ἑλληνική ἀριστερά τοῦ κεφαλαίου καί ὄχι στήν κοινωνική ἐπανάσταση.

Ἐνα ἀκόμη δεῖγμα τῶν μεθόδων τους-τό ὑπενθυμίζουμε γιά ὅσους θέλουν νά ἔχουν ἀδύνατη μνήμη-μᾶς δώσανε καί στήν περίπτωση τοῦ παραπάνω κειμένου, πού τό παρουσιάσανε σάν ἀνακοίνωση τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Πολυτεχνείου γιά νά δεχθοῦν λίγο ἀργότερα μιά διάφευση ὑπογραμμένη ἀπό 17 μέλη τῆς Σ.Ε. πού μεταδόθηκε τά τέλη τοῦ Ἀπριλίου τοῦ '74 ἀπό τή "Ντῶντσε Βέλλε": "...Δέν λάβαμε μέρος στή σύνταξη ἢ ὑπογραφή καμιᾶς παρόμοιας ἀνακοίνωσης, καί φυσικά οὔτε τῆς παραπάνω... Ἡ ἐπίκληση τοῦ ὀνόματος τῆς Σ.Ε. γιά τήν κάλυψη καί προβολή ὀρισμένων γυνωμῶν καί θέσεων, ἀνεξάρτητα ἀπ' τήν ὁποιαδήποτε κριτική πού θά μπορούσε ν' ἀσκήσει κανείς γιά τό περιεχόμενό τους εἶναι τουλάχιστον ἀπαράδεκτη..."

Ἀνάλογη στάση μέ τό ΚΚΕ(ἐξ.) υἱοθέτησε ὁ Γενικός Γραμματέας τοῦ ΚΚΕ(ἐσ.) Μ. Δρακόπουλος δηλώνοντας ὅτι: "Σκοτεινές δυνάμεις ἐργάζονται γιά νά ἐμποδίσουν τήν ἐπάνοδο στή δημοκρατική ὁμαλότητα καί ὀργανώνουν προκλήσεις γιά νά δικαιολογήσουν τήν ἐπιβολή στρατοκρατικῶν μέτρων."

Ἀργότερα ἡ ἀρχική θέση ἀποσιωπήθηκε καί ἐμφανίστηκε διαφοροποιημένη ἐπίσημα στό "Σχέδιο θέσεων τοῦ γραφείου τῆς Κ.Ε. τοῦ ΚΚΕ(ἐσ.) πού δημοσιεύτηκε στό "Ριζοσπάστη Μαχητή"(Νῦ 65-Μάρτης 1974): "Μέσα στά γεγονότα ἐπεκράτησε γιά ἕνα ὀρισμένο διάστημα σύγχυση ἀπό τά λαθεμένα συνθήματα πού ἔρριξε μιά μικρή μειοψηφία ἀπό στυχεῖα διαφόρων ἀριστεριστικῶν τάσεων-συνθήματα σεκταριστικά καί λαθεμένα (κοινωνική ἐπανάσταση-κάτω τό κεφάλαιο-κάτω ἡ ἐξουσία) καί δεσμεύτηκε ὕστερα στό σύνθημα 'τώρα ἢ ποτέ'..."

Τήν Τετάρτη τό βράδυ γύρω στίς 11, οἱ σύντροφοι αὐτοῦ(μαζί μέ λίγους ἄλλους), ὠθούμενοι ἀπό τήν ἀνάγκη τῆς δημιουργίας ἐνός πόλου συσπείρωσης ἔξω ἀπό τίς ἀξιοθηρήνυπτες φοιτητικές συνελεύσεις πού εἶναι ἀπό παράδοση τόποι χειραγώγησης, πολιτικῆς μανοῦβρας καί ἐκτόνωσης τῶν ὁποιοδήποτε ἀνατρεπτικῶν διαθέσεων, πῆραν τήν πρωτοβουλία γιά μιά συνέλευση τῶν ἐργαζομένων καί γενικώτερα τῶν μή-φοιτητῶν πού βρισκόντουσαν στό χῶρο τοῦ Πολυτεχνείου. Ἀφοῦ βρήκανε μιά αἴθουσα στό κτίριο Γκίνη καί φτιάξανε τό ἠλεκτρικό καί τό μικρόφωνο, ἀρχισαν νά καλοῦν τοὺς ἐργαζομένους νά πάρουν μέρος στή συνέλευση.

Στό διάστημα αὐτό συνέβη τό ἀκόλουθο ἀξιολογημένο περιστάτικό: οἱ σύντροφοι αὐτοῦ, μαζί μέ μερικά ἀκόμα ἐργατόπαιδα ἄγνωστα μέχρι τότε, πῆγαν στό κτίριο τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς καί κ α τ α σ χ ε σ α ν ἀπό τοὺς φοιτητές ἕναν ἀπό τοὺς τρεῖς πολυγράφους τους γιά νά τόν θέσουν στήν ὑπηρεσία τῆς συνέλευσης τῶν ἐργαζομένων. Μερικοῦ φοιτητές(στελέχη τῶν Κ.Κ.), ἀντιλαμβάνόμενοι ὅτι κάτι τέτοιο θά σήμαινε τήν ἀμφισβήτηση τοῦ μονοπωλίου τῆς ἔκφρασης, ἔφεραν ἀντιρρήσεις. Μετά ἀπό μερικές "ἀπρεπεῖς" χειροδικίες καί βλέποντας ὅτι οἱ "ἔξτρεμιστές" δέν ἦταν διατεθειμένοι νά τό συζητήσουν καί πολύ μαζί τους, ὑποχώρησαν. (Αὐτό ἦταν νοητό τήν Τετάρτη, ὄχι ὅμως καί τήν Παρασκευή ὅταν τό μονοπώλιο τῆς ἔκφρασης, πού τότε ἀντιπροσωπευόταν ἀπό τό ραδιοφωνικό σταθμό τοῦ Πολυτεχνείου, περιφρουροῦνταν ἀπό πολυάριθμα ἐ π α γ γ ε λ μ α τ ι κ ᾶ - δηλ: ἔμμισθα - στελέχη.) Ὁ πολύγραφος αὐτός στή συνέχεια ἐγκαταλείφθηκε λόγω τεχνικῆς ἀδυναμίας νά λειτουργήσει(δέν κατορθώθηκε νά βρεθοῦν μεμβράνες, μελάνι, χαρτί καί γραφομηχανή). Μετά τή μεταπολίτευση ἕνα ἡγετικό στέλεχος τοῦ "Ρήγα Φεραίου" ἐπρόκειτο νά δηλώσει κατὰ τή διάρκεια τῶν κρατικῶν ἀνακρίσεων ὅτι "ἄ γ ν ω σ τ ο ι προβοκάτορες" ἐπιχείρησαν νά πάρουν ἕναν πολύγραφο ἀλλά "ἀκωθῆθηκαν"(sic!)...καί ζήτη-

σε από το Δημοκρατικό Κράτος να τους ανακαλύψει και να τους τιμωρήσει! Κι όμως αυτό το μαρξιστικό κάθαρμα γνώριζε πολύ καλά και ό ν ο μ α σ τ ι κ ά δύο τουλάχιστον συντρόφους.

Κατά τις 1 μετά τα μεσάνυχτα μέσα στην αΐθουσα Γκύνη είχαν μαζευτεί 300 περίπου άτομα. Πρώτος πήρε το λόγο ένας σύντροφος ο οποίος ζήτησε να μη θεσπιστεί κανένα προεδρείο για να "διευθύνει" τη Συνέλευση, και υποστήριξε ότι ο καθένας θα πρέπει να έχει υπευθυνότητα και να γνωρίζει ότι πρέπει να είναι σύντομος και να δίνει το λόγο σε κάποιον άλλο. Αφού αυτά έγιναν αποδεκτά, συνέχισε πάνω στην αυτονομία του ταξικού αγώνα και της ΐδιας της Συνέλευσης, ή οποία δεν εκπροσωπεί παρά μόνο τον ε-αυτό της αλλά και δεν δέχεται να εκπροσωπηθεί από κανέναν άλλο.

Γράφει σχετικά ή "Εργατική Πάλη"(Ν° 15-23 Νοεμβρίου 1974): "Τό πρώτο πρόβλημα που ύπήρχε άφορούσε τη διεύθυνση της συζήτησης. Έγιναν πολλές προτάσεις για πρόεδρο ή προεδρείο της συνέλευσης όπως επίσης και ή πρόταση να μην ύπάρξει κανενός ε-ιδους προέδρευση που έγινε και ύποστηρίχτηκε από τους άναρχικούς και άναρχίζοντες. Τό θέμα δημιούργησε αρκετή σύγχυση και όλόκληρη ή συζήτηση έγινε κάτω άπ'τή διεύθυνση διαφόρων άγωνιστών που πρωτοβουλιακά προσπαθούσαν να βάλουν κάποια τάξη στη συζήτηση και πολλές φορές ή συνέλευση κατέφυγε στη γενική ψηφοφορία για να άποφασιστεί άν κάποιος θά έπρεπε να συνεχίσει ή να του άφαιρεθεί ό λόγος."

Και συνεχίζει παρακάτω: "Η τάση που έκφραζαν οι "άντιεξουσιαστές" και οι άναρχικοί δούλεψε συνειδητά για να άποτρέψει κάθε οργανωμένη προσπάθεια τόσο μέσα στην ΐδια την συνέλευση όσο και στα καθήκοντα για την κινητοποίηση που έβαζε αυτή στον ε-αυτό της. Οι όμιλητές της επέμεναν πάρα πολύ σε ΐδεατά σχήματα για τη μελλοντική κοινωνία επαναλαμβάνοντας πολλές φορές διάφορες θέσεις του Γκυ ντέ Μπόρ άπ'τό "Κοινωνία και θεάματα" και την ΐδανική κοινωνία όπου δεν θά ύπάρχει καμιά έξουσία. Θεωρούσαν ότι αυτά τά πράγματα ήταν άμεσα εφαρμόσιμα και γιαυτό άντιτάσσονταν σε κάθε ΐεράρχηση και όργάνωση μέσα στην συνέλευση. Η στάση αυτής της τάσης προκάλεσε έ-πίσης σοβαρή καθυστέρηση και σύγχυση μέσα στη συνέλευση."

Μετά από άδιάκοπες συζητήσεις, και φυσικά διαφωνίες, μιας νύχτας έγινε σαφές ότι όλοι ή σχεδόν όλοι όσοι μετείχαν στη Συνέλευση ήταν σύμφωνοι με τό άντικαπιταλιστικό περιεχόμενο του αγώνα (άνεξάρτητα από τη διάσταση που του έδινε ο καθένας) και άποφασίστηκε να βγει μια διακήρυξη και να μοιραστεί τό πρωί σε εργοστάσια και σε χώρους όπου μαζεύονται εργαζόμενοι.

Πάνω στο θέμα της διακήρυξης πρέπει να ύπογραμμίσουμε μια π λ α σ τ ο γ ρ α — φ ί α που ύπάρχει στο κείμενο των "Άνωνύμων". Σάν γνήσιοι και άδίστακτοι άριστευιστές, μάς διαβεβαιώνουν ότι ή Συνέλευση ψ ή φ ι σ ε μια διακήρυξη ή οποία μάλιστα έκτυπώθηκε. Άλλά ή διακήρυξη, έτσι τουλάχιστον όπως μάς τη δίνουν εκ των ύστέρων ύπάρχει μόνο στο κεφάλι τους, και, δυστυχώς για αυτούς έκτυπώθηκε μονάχα μερικούς μήνες μετά τό Νοέμβρη και στο έξωτερικό.

Πιο κοντά στην άλήθεια βρίσκεται τό βιβλίο ενός τροτσικιστή με τίτλο: "Τά Νοεμβριανά στο φως του μαρξισμού" και που είναι τό μοναδικό-άπ'όλα όσα έχουν δημοσιευτεί-που άναφέρει-φυσικά έτσι όπως τό καταλαβαίνει-τό γεγονός στη σελίδα 25-6 με ύπό-τίτλο πολύ χαρακτηριστικό: "Η δ ι α κ ή ρ υ ξ η π ο ύ δ ε ν έ γ ι ν ε".

"...Μέ σύντομη έπεξεργασία παρουσιάστηκαν δύο σχέδια διακήρυξης. Τό πρώτο- που έμφανίστηκε σαν τροτσικιστικό-καθόριζε τό σοσιαλιστικό προσανατολισμό του κινήματος, άπευθύνονταν προς τους εργάτες, ζητούσε τη δημιουργία έπιτροπών παντού, έθετε ζήτημα γενικής άπεργίας στην πάλη κατά της δικτατορίας. Κατέληγε στην άνάγκη δημιουργίας επαναστατικού κόμματος. Ώς ένα βαθμό, έξέφραζε τό γενικό προσανατολισμό του Τροτσισμού. Άνολοκλήρωτο. Άλλά δεν έθετε ζήτημα έξουσίας. Τό άλλο, έξέφραζε τις άπόψεις των άναρχικών. Μέ μερικές παραλλαγές, προσανατολίζονταν στη σοσιαλιστική λύση. Ζητούσε την επέμβαση της εργατικής τάξης και την κατάληψη των εργοστασίων. Έθετε επίσης

ζήτημα γενικής άπεργίας και δημιουργίας συμβουλών που θα πάλευαν για τὰ ζήτηματα τών μαζών. Άλλά καθώς ήταν αυτή ή τάση ύποταγμένη στο άυθόρμητο του κινήματος και άντιεξουσιαστική άρνούταν τήν άναγκαιότητα τής κατάληψης τής έξουσίας."

"Όσοι άφορά τήν πρώτη διακήρυξη, αυτή άποδύεται σωστά άν και άπουσιάζει ή έμφαση που δόθηκε στην οίκοδόμηση του "ΝΕΟΥ" έπαναστατικού κόμματος. Σχετικά με τή δεύτερη άρκει να άναφέρουμε αύτούσια τήν κατάληξή της ή όποιά και συνοψίζει τή θεώρηση τών συντρόφων μας: "3.- Η αύτόνομη συνέλευση τών έργαζομένων που βρίσκονται στο χώρο του Πολυτεχνείου καλεϊ τούς έργαζόμενους να καταλάβουν τούς χώρους παραγωγής και να δημιουργήσουν έργοστασιακές και άπεργιακές έπιτροπές με άπώτερο σκοπό τή δημιουργία εργατικών συμβουλών. Τό μίνιμουμ πρόγραμμα τών εργατικών συμβουλών είναι ή καταστροφή τής μισθωτής εργασίας, του κράτους, του έμπορεύματος και τής πολιτικής."

Πάντως τό έρώτημα παραμένει. Γιατί δέν έγινε ή διακήρυξη; Η άπάντηση έχει δύο σκέλη. Πρώτον, ή "τροτσκιστική" διακήρυξη δέν μπορούσε με κανένα τρόπο να συγκεντρώσει τήν πλειοψηφία παρ'όλο που έπαγγελματικά στελέχη του Κόμματος-κι αυτό είναι τρομερά άπολαυστικό-σήκωναν τό χέρι ύπερψηφίζοντας τή δημιουργία του ν έ ο υ έπαναστατικού κόμματος.

Αυτή τήν άδυναμία της όμολογούν με όδύνη οι Μαρξιστές Λενινιστές του Ε.Κ.Κ.Ε. στη μνημειώδη προσούρα τους "Νά σηκώσουμε ψηλά τή σημαία του Νοέμβρη" στη σελίδα 29: "Η όλη συγκεντρωση έντοπιστηκε στη συζήτηση γύρω από τό: "τί να κάνουμε για να οργανωθούμε" στους χώρους εργασίας άσχετα με τήν κατάληψη. φαίνεται ότι οι άναρχικοί κατέβασαν ότι είχαν και δέν είχαν (5-6 άτομα) και μόρεσαν να άποπροσανατολίσουν για πολλή ώρα τή συζήτηση. Η ύπεροπτική τους στάση και όλες οι άνοησίες που άραδιάσανε τούς έκαναν από τήν αρχή άντιπαθητικούς στην συγκεντρωση. Στη συζήτηση γύρω από μία διακήρυξη εργατών, που θα τυπωνόταν στον πολύγραφο του Πολυτεχνείου, ένω ύπήρχαν έπίμονες προτάσεις για να εκφραστεί ή άνάγκη οίκοδόμησης ενός Έπαναστατικού Κόμματος, μόρεσαν οι άναρχικοί με τίς ύστερίες τους ν' άποπροσανατολίσουν τή συζήτηση, και τό ζήτημα παραμερίστηκε στη διακήρυξη, ένω στην συζήτηση έρχόταν συνέχεια."

Δεύτερον, ή συνέλευση δέν μόρεσε να ολοκληρωθεί έξαιτίας τής ό ρ γ α ν ω μ έ ν η ς προσπάθειας τών κομματικών να τήν σπάσουν. Τό άποκορύφωμα αυτής τής προσπάθειας σημειώθηκε τήν Πέμπτη τό πρωί, με τήν είσβολή καμιάς είκοσαριάς κομματικών φοιτητών. Άπό τὰ όσα ειπανε ειχαμε σημειώσει έπί τόπου τήν άντιπροσωπευτική και άξιολομημόνευτη φράση: "Έμεϊς δέν κρατάμε φυτάρι και κασμά αλλά μολύβι. Άν θέλετε να κάνετε κατάληψη να πάτε στην Έργατική Έστία". Υποστήριξαν ότι οι εργάτες δέν έχουν καμιά δουλειά στο Πολυτεχνείο, ότι ο χώρος άνήκει στους φοιτητές και ότι δέν μπορεί να προβάλλονται εργατικά συνθήματα όπως τό "Κάτω τό Κεφάλαιο". Τό άποτέλεσμα ήταν ή δημιουργία σύγχυσης άπογοήτευσης και άηδίας. Πολλοί εργάτες άπαντούσαν με ένα "αει γαμηθεϊτε ρε μαλάκες", και έφευγαν. Βέβαια ή επέμβαση τών κομματικών λακέδων δέν θα μπορούσε να φέρει από μόνη της κανένα άποτέλεσμα. Άλλά πραγματοποιήθηκε σε μία στιγμή που ή συνέλευση έτσι κι άλλως πλησίαζε στο τέλος της έξαιτίας τής κούρασης από τήν όλονύχτια άγρύπνια και, πράγμα ακόμα σημαντικώτερο, επειδή οι περισσότεροι εργάτες έφευγαν σιγά-σιγά για να πάνε στη δουλειά τους.

Η τακτική αυτή τών κομματικών άκολουθήθηκε και τίς έπόμενες ήμέρες με κατάληψη να μήν έπιτρέπουν στους εργάτες που δέν έχουν φυσικά φοιτητική ταυτότητα να μπούν στο Πολυτεχνείο, προβάλλοντας τό πρόσχημα ότι έμποδίζουν τήν είσοδο ασφαλितών (ένω είναι γνωστό σε όλους πως κάθε ασφαλίτης μπορεί να έχει πλουσιώτατη συλλογή φοιτητικών ταυτοτήτων). Η πραγματικότητα είναι ότι ήθελαν πάση θυσία να διαφυλαχτεί ή σύνθεση μέσα στο Πολυτεχνείο. Πράγμα που ήταν άδύνατο να κατορθωθεί, κι αυτό άποδεικνύεται άτράνταχτα από τον άριθμό τών εργατών που συνελήφθησαν (475 εργάτες έναντι 317 φοιτητών) άν και είχαν περισσότερους λόγους από ένα φοιτητή να μή συμβεί μέσα στο Πολυτεχνείο.

Ένα ακόμη έπεισόδιο που ελναι ένδεικτικό τής συνωμοσίας σιωπής πάνω στη συνέλευση τών εργαζομένων, αποκαλύπτει τό επίπεδο τής ανεπτυγμένης συνείδησης τών κομματικών στελεχών στην κατ'αστροφή καθετεκμηρύου τής επαναστατικής ιστορίας. Όλη τή διάρκεια τής νύχτας τής Τετάρτης ένας αρχιτέκτονας-όπως μάθαμε άργότερα-μαγνητοφώνουσε όσα λεγόντουσαν μέσα στη συνέλευση. Για κακή του τύχη όμως τόν άντιληφθήκανε τά έπαγγελματικά στελέχη που ελχαν έρθει μέ σκοπό νά διαλύσουν τήν συνέλευση. Μέσα σέ διάστημα δευτερολέπτών άφοϋ έπεσαν πάνω του τού πηραν τήν ταινία κατ'ήν κατέστρεψαν έπί τού. "Έλεγαν ότι ίσως ελναι τής 'Ασφάλειας καί ότι ή ταινία θά μπορούσε νά χρησιμοποιηθεί έναντίον τους... Έλναι άλήθεια πώς τότε ή ομάδα τών συντρόφων μας "μπερδεύτηκε" καί όταν κατάλαβε τί συνέβαινε ήταν άργά. "Η ταινία ελχε ήδη καταστραφεί. Μονάχα εκ τών ύστέρων καταλάβαμε τί αξία θά ελχε εκείνη ή μαγνητοταινία για τό επαναστατικό κίνημα. Σημειώνουμε παρενθετικά πώς μέσα στά πλαίσια τής ίδιας έπιχείρησης επαναφομούωσης καί καταστροφής κάθε τεκμηρύου, πραγματοποιήθηκε ή λογοκρισία καί τό "κόψιμο" όλων τών πανώ μέ τά συνθήματα που άναφέρθηκαν πιο πάνω άπό τήν ταινία που προβλήθηκε στην Έλλάδα μετά τήν μεταπολίτευση-τήν ίδια ταινία που ελχε επανειλημμένα προβληθεί στό Παρίσι καί άργότερα στη Γερμανία χωρίς λογοκρισία.

Τό πρωινό τής Πέμπτης ό χώρος τού Πολυτεχνείου ελχε ούσιαστικά εκκενωθεί από τούς εργάτες. Τό βράδυ μέ πρωτοβουλία αυτή τή φορά τών άριστεριστών, καί μέ τήν άνοχή τής Συντονιστικής Έπιτροπής τών φοιτητών ξαναστήθηκε ή εργατική συνέλευση στην ίδια αίθουσα τού κτιρίου Γκίνη. Όμως ό χαρακτήρας της ελχε αλλάξει ριζικά. Στη θέση τής μή-διευθυνόμενης συνέλευσης τής Τετάρτης, όπου οί εργάτες συζητούσαν έλεύθερα τά πάντα, χωρίς νά ελναι όπαδοποιημένοι, δημιουργήθηκε ένα κοινοβούλιο τής 'Αριστεράς μέ τίς παρατάξεις του, τούς προκαθορισμένους ψηφοφόρους του καί τό σμήνος τών έπίδοξων ήγετών του. (Η ποιότητα τής συνέλευσης ελχε πέσει μέχρι τού σημείου που ένας μαρξιστής διανοούμενος μόρεσε νά δηλώσει καμαρωτά ότι ελναι κι αυτός εργαζόμενος, καί κατά συνέπεια έχει δικαίωμα συμμετοχής έφόσον "σάν διανοούμενος παράγει έργο").

Ένημερώνοντας τό πρωί τής Παρασκευής, μετά από ψηφοφορία εκλέχτηκε μία έπιτροπή "εργατικής κινητοποίησης" μέ καθήκον νά φύγει από τό Πολυτεχνείο καί νά πάει στην πλατεία Κοτζιά καί σ' άλλους χώρους όπου μαζεύονταν εργάτες μέ σκοπό νά τούς προτρέψει νά κατέβουν σέ άπεργία. Μετά άπ' αυτό ή συνέλευση διαλύθηκε για νά ξαναρχίσει τό βράδυ τής Παρασκευής, όπως καί έγινε μόνο που αυτή τή φορά διάρκεσε μόλις 2-3 ώρες, ίσαμε τή στιγμή που άρχισαν νά πέφτουν τά πρώτα δακρυγόνα μέσα στό Πολυτεχνείο. Σέ όλο τό διάστημα τής Παρασκευής ή έπιτροπή, που δέν πηγέπουθενά, φρόντισε σέ άρμονική συμβίωση μέ τή "Συντονιστική" νά εκδώει στό όνομα τής συνέλευσης προκηρύξεις που ποτέ δέν συζητήθηκαν άπ' αυτήν, μέ συνθήματα όπως: "50% αύξηση", "κάτω ό τιμάρθμος" κ.τ.λ. Μετά τά γεγονότα μέσω τών έφημερίδων μάθαμε ότι ή συνέλευση άντιπροσωπεύτηκε στην "Συντονιστική" μέ δύο άντιπροσώπους (μέσα σέ δεκάδες φοιτητών άντιπροσώπων). Πρέπει νά σημειωθεί ότι ή συνέλευση ούτε ελδέ, ούτε ακουσε, ούτε ένέκρινε κάτι τέτοιο. "Ας προστεθεί επίσης ότι τήν Παρασκευή τό μεσημέρι σέ στιγμή που δέν λειτουργούσε ή συνέλευση, δύο μαρξιστές τής Έπιτροπής έσκισαν ένα πανώ που ελχαν άναρτήσει οί σύντροφοί μας μέ τό σύνθημα "Εργατικά Συμβούλια".

Τό Σάββατο καί τήν Κυριακή ή ομάδα τών συντρόφων μας συμμετείχε στα έκτροκα στα όποια έπιδόθηκαν κυρίως οί νεαροί εργάτες.

Θά ήταν παράλειψη αν, κλείνοντας αυτή τή σημείωση, δέν αναφέραμε ότι ή ομάδα τών συντρόφων μας θεώρησε εκ τών ύστέρων ότι έτρεφε ψευδαισθήσεις τό άπόγευμα τής Παρασκευής σχετικά μέ τίς δυνατότητες μετασχηματισμού τής συνέλευσης τών εργαζομένων σέ άύθεντικό ταξικό όργανο. Έκείνο που θά μπορούσε νά κάνει, όπως ελχε τότε διατυπωθεί από έναν σύντροφο, ήταν νά προτρέψει στην δημιουργία εκύ τόπου ένός κύκλου μερικών δεκάδων εργαζομένων-πράγμα αρκετά εύκολο εκείνη τή στιγμή-για νά καταλάβει τό κτίριο τής Γ.Σ.Ε.Ε. που βρίσκεται εκύ τής Πατησίων μερικές εκατοντάδες μέτρα πέρα από τό Πολυτεχνείο, καί αν αυτό δέν ήταν έφικτό νά τό κάψει.